

Miljøministeriet
Departementet

Organisation & personale
J.nr. 2014-4319
Ref. PCH
Den 1. juli 2014

Afgørelse i klagesag om Lolland Kommunes beslutning om at fremme oprettelsen af Onsevig Digelag

Miljøministeriet, Departementet har truffet afgørelse efter § 18, i lov om kystbeskyttelse (bekendtgørelse nr. 267 af 11. marts 2009 af lov om kystbeskyttelse).

Miljøministeriet har givet delvist medhold i klagen.

Miljøministeriets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen kan indbringes for domstolene.

Klagen til Miljøministeriet

Lolland Kommunes afgørelse af 26. marts 2012 om at fremme sagen om oprettelse af Onsevig Digelag er den 15. april 2012 påklaget af Jørgen Jørgensen, der er ejer af en af ejendommene, der skal indgå digelaget.

Klageren har navnlig gjort gældende, at Lolland Kommune, der opførte diget i 2008, har lovet lodsejerne et gratis dige. Klager vil derfor ikke være med at betale et tilslutnings-/etableringsbidrag sammen med de øvrige lodsejere på samlet 250.000 kr.

Klager mener endvidere, at Lolland Kommune skal stille en 5-årig garanti for kystbeskyttelses anlægget, der skal gælde fra det tidspunktet, hvor digelaget oprettes.

Sagens oplysninger

Kystdirektoratet meddelte den 1. juli 2008 Lolland Kommune som bygherre tilladelse efter kystbeskyttelsesloven til at opføre et dige ved Onsevig Havn (digestrækning D1).

Det fremgår bl.a. af direktoratets tilladelse:

Kystdirektoratet skal bemærke, at projektet betyder en væsentlig reduceret oversvømmelsesrisiko for de arealer, diget beskytter. Kystdirektoratet har i forbindelse med sagsbehandlingen påset, at ingen berørte lodsejere beskyttelsesmæssigt stilles dårligere, end hvis diget ikke blev opført.

(...)

Kystdirektoratet har endvidere lagt til grund for afgørelsen, at kommunen finansierer projektet.

Som vilkår for tilladelsen er blandt andet fastsat følgende:

1. Ejeren, Lolland Kommune, påtager sig at vedligeholde anlægget i god og forsvarlig stand og til at ændre det eller fjerne det, hvis der viser sig uforudsete, skadelige virkninger som følge af anlæggets tilstedeværelse, eller hvis det forfalder og ikke straks genetableres. (...)

Diget blev opført i 2008 af Lolland Kommune som en del af et klimatilpasningsprojekt for Onsevig, der skal sikre Onsevig by mod stormflod. Klimatilpasningsprojektet, der omfatter i alt 3 hoveddiger - benævnt D1, D2 og D3 - blev finansieret ved EU-tilskud, Lolland Kommune, Kystdirektoratet og midler fra anden side. Lolland Kommune antog Havnecon Consulting som rådgiver på projektet (D1).

I forbindelse med stormen i oktober 2008 skete der skader på diget (D1) og et højvande medførte erosioner i foden af diget. Det blev samtidig konstateret, at stenfoden kun var opført i kote 0,5m mod ansøgt 0,75m.

Med henblik på reparation og forstærkning af diget søgte Lolland Kommune i 2009 Kystdirektoratet om tilladelse til forhøjelse af stenkastningen til 1,75m og etablering af et muldrag på digestrækningen.

Kystdirektoratet meddelte den 22. september 2009 supplerende tilladelse efter kystbeskyttelseslovens § 16, til det ansøgte. I direktoratets begrundelse for tilladelsen er bl.a. anført:

Den eksisterende stenkastning med topkote i 0,5 m DVR90 har vist sig at være utilstrækkelig, og diget har derfor været udsat for erosion af skråningen mindre end et år efter etableringen af det. Endvidere er diget ikke beklædt med muld, hvorfor et plantedække har haft svært ved at rodfæste sig og give diget en slidstærk overflade.

Kystdirektoratet finder det hensigtsmæssigt at hæve topkoten på stenkastningen for at opnå en bedre erosionsbeskyttelse af forskråningen på D 1, som er et meget fremskudt beliggende dige. Endvidere finder vi det selvfølgelig at et dige beklædes med muld og sås til med græs, for at opnå den bedst mulige slidflade.

Kystdirektoratets tilladelse af 22. september 2009 blev givet på bl.a. følgende vilkår:

1. Ejeren påtager sig at vedligeholde anlægget i god og forsvarlig stand og til at ændre det eller fjerne det, hvis der viser sig uforudsete, skadelige virkninger som følge af anlæggets tilstedeværelse, eller hvis det forfalder og ikke genetableres.
2. (...)
3. Lolland Kommune står som ejer af anlægget, indtil det overgives til det digelag, som pt. er under stiftelse. Nærværende vilkår gælder også for tilladelse af 1. juli 2008.
(...)

Den efterfølgende udbedring af diget og forhøjelse af stenkastningen til kote 1,75, blev udført af Lolland Kommune.

På anmodning meddelte Kystdirektoratet i e-mail af 13. oktober 2009 Lolland Kommune følgende:

Kystdirektoratet skal hermed meddele Lolland Kommune og det kommende digelag, at digerne D 1, D2 og D3 ved Onsevig er opført i overensstemmelse med gældende tilladelser af henholdsvis 1. juli 2008 og 22. september 2009. Dokumentation for dette er bl.a. rapport fra COWI i forbindelse med ansøgning om at forhøje stenkastningen, opmålinger af 38 tværsnit af diget samt Kystdirektoratets besigtigelse den 24. september 2009.

Såfremt muldlag, græssåning og forhøjelse af stenkastning udføres i overensstemmelse med den supplerende tilladelse af 22. september 2009, anser Kystdirektoratet sagen som afsluttet for vort vedkommende og afventer herefter kun at tilladelsens vilkår 4, 5 og 6 efterkommes.

Om inddragelse af grundejerne i digeprojektet har Lolland Kommune bl.a. oplyst følgende til Transportministeriet i e-mail af 16. juni 2013:

I mail af 6. maj 2013 beder Transportministeriet om den oprindelige aftale, som er indgået mellem Lolland Kommune og grundejerne.

Imidlertid er Lolland kommune ikke i besiddelse af et sådant dokument.

Diget blev opført som en del af et klimaprojekt i Onsevig, som blev forelagt beboere og dermed grundejerne i Onsevig i borgermøder og i møder med repræsentanter for beboere og grundejere, inden ansøgningen om opførelsen af diget blev fremsendt til Kystdirektoratet i foråret 2008, og ligeledes var der under den videre behandling af ansøgningen møder, hvor grundejerne var repræsenteret.

Efter Lolland kommunes opfattelse var beboere/grundejere ikke i tvivl om, at diget efter opførelsen skulle overdrages til grundejerne ved oprettelsen af et digelag, og indforståede hermed.

Efter sagen med oprettelsen af digelaget kom i gang i begyndelsen af 2009, er der afholdt adskillige møder med den midlertidige bestyrelse for Onsevig Digelag. I disse møder har vilkårene for oprettelsen af digelaget været indgående diskuteret og forhandlet; men der har ikke på noget tidspunkt været rejst indvendinger mod, at grundejerne skulle overtage diget. Ligeså i de to høringer af samtlige grundejere om forslag til vedtægter og andre vilkår for oprettelsen af digelaget, hvor der har været indsigelser mod indhold og vilkår, men ikke nogen afvisning af, at digelaget skal oprettes. (Der har tidligere - med års mellemrum - været ønske fra nogle grundejere om at opføre et dige, men det er aldrig kommet videre).

I brev af 29. april 2010 underrettede Lolland Kommune grundejerne om oprettelsen af Onsevig Digelag. Af brevet fremgår, at det er forudsat, at det i 2008 opførte dige med højvandslukke ved Onsevig Havn skal overtages af et digelag – Onsevig Digelag – der oprettes i henhold til kystbeskyttelseslovens kapitel 1 A og, at det eksisterende dige under Landvindingslaget Onsevig Enge skal overtages af Onsevig Digelag. Det fremgår videre, at Foreningen Landsbyen Onsevig har repræsenteret grundejerne under opførelsen af diget og at foreningen efter et møde med repræsentanter for foreningen har udpeget 4 personer som grundejerrepræsentanter i sagen om oprettelse af Onsevig Digelag.

Om økonomien og fremtidige opgaver fremgår af underretningsskrivelsen:

Ved oprettelsen af Onsevig Digelag skal digelaget betale en andel på 350.000 kr. af udgiften til den forhøjelse af stenkastningen på digestrækning D 1, som blev udført i forbindelse med udbedring af skaderne efter højvandet i 2008 (se også nedenstående afsnit om de strækninger som digelaget overtager), samt istandsættelse af diget under Onsevig Enge med en udgift på 245.000 kr. Begge beløb er eksklusive moms.

Det forudsættes, at Onsevig Digelag optager et lån til betalingen af disse udgifter, og der vedlægges et forventet driftsbudget, som er udarbejdet af Økonomisektoren for bygherren, Lolland Kommunes Udviklings- og Erhvervssektor **dok 5780501** med tilhørende bemærkninger **dok 5780502**.

Som det fremgår, vil det månedlige bidrag for en bolig på en grund på 1000 m² udgøre 320,00 kr. inklusive moms.

Ved brev af 6. oktober 2011 underrettede Lolland Kommune grundejerne om, at Landvindingslaget Onsevig Enge alligevel ikke skulle indgå i Onsevig Digelag. Lolland Kommune oplyste samtidig om udgifterne til udbedring af skader og forhøjelse af stenkastningen i 2009 på det af opførte dige ved Onsevig følgende:

I efteråret 2009 [2008] opstod der skader på diget, og den efterfølgende udbedring blev udført af Lolland Kommune. Der blev samtidig udført en forhøjelse af stensætningen til kote 1,75. Den samlede anlægsudgift var 966.000 kr.

Beløbet 350.000 kr. er den anslåede merudgift til den forhøjede stensætning, som det nye digelag jfr. førnævnte selv skulle have forestået i det oprindelige anlægsprojekt.

Om begrundelsen for at Onsevig Digelag skal afholde udgiften på 350.000 kr. til forhøjelsen af dige fremgår videre:

”Lolland Kommune begrundede dette i, at digestrækningen D1 (det høje dige) oprindeligt var projekteret med en stensætning til kote 0,75 og med en forudsætning fra rådgiver om, at det kommende digelag indenfor kortere tid selv skulle udføre forhøjelse af denne stensætning.

I Lolland Kommunes notat af 8. marts 2012, om høringssvar på underretningsbrev af 6. oktober 2011, anfører kommunen bl.a.:

Flere af høringssvarene afviser, at Onsevig Digelag skal betale de 350.000 kr. til bygherren, idet der henvises til, at det på borgermødet i Vindeby forsamlingshus 27. november 2011 er blevet udtalt, at borgerne i Onseby får et dige kvit og frit.

I et høringssvar gøres gældende, at digestrækning D 1 er uforholdsmæssig dyr at vedligeholde, fordi diget er opført fremskudt. Og både den fremskudte placering og det forhold, at stensætningen ikke blev udført til den højde, som var projekteret, medførte de skader på diget, som førte til, at stensætningen blev forhøjet. I betragtning heraf anses Lolland kommune ikke berettiget til at kræve udgiften på 350.000 kr til den forhøjede stensætning betalt af Onsevig Digelag.

Bygherrens krav om, at Onsevig Digelag betaler 350.000 kr for stensætningen, er et anliggende mellem bygherren og digelaget, som ikke afgøres ved en beslutning om oprettelse af Onsevig Digelag i henhold til kystbeskyttelseslovens § 7 og § 8 og en beslutning om fordelingen af udgifterne i henhold til lovens § 3 stk 5.

Det bliver Onsevig Digelags bestyrelse, der tager stilling til bygherrens krav, og i givet fald må sagen afgøres ved retten.

Et af høringssvarene finder, at kravet om betaling af 350.000 kr. er en bebyrdende forvaltningsakt.

Men det er ikke tilfældet.

Byrådet opretter Onsevig Digelag i henhold til de bestemmelser i Kystbeskyttelsesloven, der er angivet i underretningsbrevet og de omfatter vedtægterne for digelaget og udgiftsfordelingen.

Når byrådet med hjemmel i Kystbeskyttelsesloven træffer afgørelse om oprettelse af Onsevig Digelag indgår forholdet om betaling af 350.000 kr slet ikke i denne afgørelse, og der er således ikke tale om en bebyrdende forvaltningsakt i henseende til betaling af 350.000 kr.

Lolland Kommune meddelte ved brev af 26. marts 2012 klageren og øvrige berørte grundejere, at kommunen havde besluttet at fremme oprettelsen af Onsevig Digelag. Det blev i den forbindelse oplyst, at kommunen tillige havde besluttet, at etablerings-/tilslutningsbidraget til Onsevig Digelag skulle reduceres til samlet 250.000 kr.

Lolland Kommunes bemærkninger til klagen

Lolland Kommune har i brev af 3. juli 2012 fremsendt kommunens bemærkninger til klagen til Transportministeriet bilagt uddybende notater af hhv. 2. juli 2012, om det økonomiske mellemværende og 5 års garantistillelse og notat af 1. juni 2012, om digets sikkerhed.

Kommunen bemærker, at det var en forudsætning at diget, som kommunen opførte i 2008, skulle overdrages til et digelag, som oprettes i henhold til kystbeskyttelsesloven.

Lolland Kommune har en rolle i sagen dels som bygherre af diget, dels som myndighed i sagen om oprettelse af diget og digelag i henhold til kystbeskyttelsesloven.

Lolland Kommune gør som bygherre gældende, at grundejerne skal betale en andel af anlægsudgiften med et beløb på 250.000 kr. Udgiften vedrører den

forhøjelse af stensætningen fra 0,5m til 1,75m, som kommunen lod udføre i 2009 samtidig med udbedringen af de skader på diget, som var sket i forbindelse med stormen i efteråret 2008. Kommunen har som begrundelse for, at grundejerne skal betale de 250.000 kr. anført, at kommunens rådgiver Havnecon Consulting forud for digets etablering havde gjort kommunen opmærksom på, at den oprindelige ansøgte stenkastning på 0,75 m, skulle efterfølges af en senere supplerende stenkastning for at sikre diget yderligere.

Lolland Kommune har i e-mail af 16. juni 2013 til Transportministeriet supplerende bemærket, at der ikke har været rejst indvendinger mod, at grundejerne skulle overtage diget. Efter Lolland Kommunes opfattelse, vil det være i strid med kystbeskyttelseslovens grundlæggende principper, hvis diget ikke bliver overdraget til et digelag bestående af de grundejere, der nyder beskyttelse.

Om sagsforløbet bemærker kommunen, at det for at diget kunne opføres som en del af klimaprojektet i Onsevig – stort set uden udgift for grundejerne - var en forudsætning, at det blev udført i 2008, og at det indenfor denne frist ikke ville være muligt forinden at gennemføre oprettelsen af digelaget. Derfor måtte Lolland Kommune træde ind som ansøger og bygherre og finansiere udgiften – ellers var det ikke blevet til noget.

Lolland Kommune bemærker endeligt, at der ikke efter styrelseslovens § 58 og § 59 er hjemmel til at kommunen stiller en 5-årig garanti for fejl og mangler på diget.

Klagers supplerende bemærkninger

Klager har i e-mail af 30. september 2013 uddybet sine bemærkninger til klagen.

Klager anfører, at ledende embedsmænd i Lolland Kommune har givet bindende tilsagn om økonomisk neutralitet i anlægs-/tilslutningsfasen ved at love et "gratis dige".

Klager mener endvidere, at den samlede sikring af Onsevig synes at skride, efter at Landvindingslaget Onsevig Enge ikke bliver en del af det samlede digeprojekt. Klager anmoder Kystdirektoratet/Transportministeriet om at gå ind i en konstruktiv drøftelse af den samlede løsning for landsbyen Onsevig.

Miljøministeriets bemærkninger og afgørelse

Kystbeskyttelseslovens kapitel 1 a (§§ 1a-10), fastlægger kommunens kompetence i forbindelse med sager om kystbeskyttelse.

Efter lovens § 1a, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at der ved en kyst skal udføres anlæg eller træffes andre foranstaltninger til beskyttelse af flere ejendomme mod oversvømmelse eller den nedbrydende virkning fra havet, fjorde eller andre dele af søterritoriet (kystbeskyttelsesforanstaltninger). Efter § 1a, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen selv iværksætte eller pålægge ansøgeren eller et lag at iværksætte forundersøgelser og skitse projektering af kystbeskyttelsesforanstaltningerne.

Kommunalbestyrelsen skal indhente en udtalelse fra Kystdirektoratet om de foreslåede kystbeskyttelsesforanstaltninger samt indhente en udtalelse fra de grundejere, der kan blive pålagt bidragspligt, jf. § 2, stk. 1.

Hvis kommunalbestyrelsen beslutter sig for at fremme sagen, skal den afholde møde med de grundejere, der kan blive pålagt bidragspligt, jf. § 3, stk. 1. Indkaldelsen til mødet skal indeholde en redegørelse for planerne om kystbeskyttelse, herunder et overslag over udgifterne og forslag til fordeling af disse.

Det fremgår af lovens § 5, stk. 2, at kommunalbestyrelsen, hvis den beslutter sig for at fremme sagen, skriftligt skal underrette de grundejere, der var indkaldt til mødet. Underretningen skal indeholde en redegørelse for, hvilke foranstaltninger der skal gennemføres, herunder at kystbeskyttelsesforanstaltninger ikke kan gennemføres uden tilladelse fra transportministeren efter lovens § 16. Redegørelsen skal endvidere indeholde oplysning om, hvordan og af hvem kystbeskyttelsesforanstaltningerne skal udføres, og hvorledes udgifterne, bl.a. til finansiering, drift og vedligeholdelse, skal afholdes.

Efter § 9, kan kommunalbestyrelsen bestemme, hvorledes midlerne til kystbeskyttelsesforanstaltningerne skal tilvejebringes, herunder om der skal optages lån, om lån skal garanteres af kommunen og om kommunen midlertidigt skal afholde udgiften.

Det fremgår af lovens § 3, stk. 5, at omkostninger og vedligeholdelse af kystbeskyttelses anlæg skal afholdes af de, der opnår beskyttelse eller fordele ved kystbeskyttelsen. Det enkelte bidrags størrelse fastsættes af kommunalbestyrelsen.

I Trafikministeriets vejledning af 6. juni 1988 anføres om fordelingen af bidragspligten:

Det står som hidtil amtsrådet [kommunalbestyrelsen] frit at vælge de kriterier, som skal danne grundlag for bidragspligten, og at bestemme den indbyrdes vægt, der bør tillægges de valgte kriterier. Som kriterier vil – som hidtil – ejendommens størrelse, og værdi samt længden mod kysten være af betydning. For ejendomme, der ikke direkte beskyttes, vil afstand til stranden naturligvis være en afgørende faktor.

Lovens kapitel 1 a, finder tilsvarende anvendelse på ændring og nedlæggelse eller ophør af allerede bestående eller besluttede kystbeskyttelsesforanstaltninger, jf. § 11.

Miljøministeriet forstår klagen således, at den alene angår vilkårene for klagerens medlemskab af Onsevig Digelag, men ikke kommunens beslutning om at fremme sagen om oprettelsen af Onsevig Digelag. Sidstnævnte spørgsmål vil derfor ikke blive behandlet yderligere.

Miljøministeriet kan efter kystbeskyttelsesloven tage stilling til, om Lolland Kommune som kystbeskyttelsesmyndighed kan kræve, at klageren som bidragspligtig grundejer skal betale et etablerings- og tilslutningsbidrag til Onsevig Digelag, til (delvis) dækning af kommunens udgifter til etablering af den forhøjede stensætning på diget i 2009.

Miljøministeriet kan ikke tage stilling til, om Lolland Kommune som bygherre på andet grundlag kan gøre økonomisk krav gældende mod klageren eller andre

medlemmer af digelaget og om klageren kan forlange, at kommunen som bygherre skal stille en 5-årig garanti for fejl og mangler ved det opførte dige (D1).

Lolland Kommune traf den 1. marts 2012 efter kystbeskyttelseslovens § 3, stk. 1, beslutning om at fremme sagen om oprettelse af Onsevig Digelag. Beslutningen blev truffet efter indhentet udtalelse fra de grundejere, der kan blive pålagt bidragspligt, jf. lovens § 2, stk. 1.

Diget var opført 4 år forinden i 2008 med tilladelse fra Kystdirektoratet og diget blev i 2009 ændret, bl.a. med anlæggelse af en forhøjet stenkastning.

Det er i tilladelserne fra 2008 og 2009 fra Kystdirektoratets forudsat, at diget finansieres og vedligeholdes af Lolland Kommune. Det er endvidere forudsat, at diget ejes af kommunen, indtil det overgives til det digelag – Onsevig Digelag – som i tilladelsen fra 2009 oplyses at være under stiftelse.

Lolland Kommune indhentede ikke forud for opførelsen i 2008 eller forstærkningen af diget i 2009, nogen udtalelse efter kystbeskyttelsesloven § 2, stk. 1, fra de grundejere som bliver bidragspligtige under Onsevig Digelag. Først ved brev af 10. april 2010 - og igen ved brev af 6. oktober 2011 - orienterede kommunen skriftligt de berørte grundejere om, at bidragspligten bl.a. ville omfatte et etablerings-/tilslutningsbidrag på samlet 350.000 kr. til dækning af den udgift som Lolland Kommune som ejer af diget afholdt til den forhøjede stenkastning i 2009. Beløbet er senere af kommunen reduceret til 250.000 kr.

Der har ifølge Lolland Kommune været foretaget høring på møder af de berørte grundejere af projektet, men der foreligger ingen aftale mellem kommunen og grundejerne om overtagelse af diget, som er finansieret af offentlige midler.

Den fremgangsmåde, kystbeskyttelseslovens kapitel 1 a anviser i forbindelse med etablering af kystbeskyttelsesplaner og oprettelse af digelag, skal bl.a. sikre at grundejere får indsigt i og ret til at udtale sig kommunens planer om kystbeskyttelse og grundejerens bidragspligt, inden de påtænkte kystbeskyttelsesforanstaltninger gennemføres.

Proceduren i kystbeskyttelseslovens kapitel 1 a, er ikke blevet fulgt af Lolland Kommune forud for opførelsen af diget i 2008 eller i forbindelse med anlæggelsen af den forhøjede stenkastning mv. i 2009.

Diget ejes således fortsat af Lolland Kommune, der efter de gældende tilladelser fra Kystdirektoratet fra 2008 og 2009, finansierer diget og har pligt til at holde det forsvarligt vedlige.

Under disse omstændigheder finder Miljøministeriet ikke, at Lolland Kommune efter kystbeskyttelsesloven kan kræve, at klageren skal betale et etablerings-/tilslutningsbidrag til Onsevig Digelag til delvis dækning af kommunens udgifter på samlet 250.000 kr. til anlæggelse af den forhøjede stenkastning på diget i 2009.

Det forhold, at der efter Lolland Kommunes opfattelse på et tidspunkt skulle ske forhøjelse af stenkastningen på diget, og at udgifterne til kystbeskyttelse efter kystbeskyttelsesloven kan pålægges de grundejere, der opnår beskyttelse ved foranstaltningen, kan ikke føre til et andet resultat.

Der gives således klageren medhold i denne del af klagen.

Miljøministeriet finder herefter ikke anledning til at tage stilling til, om Lolland Kommune har givet grundejerne et bindende tilsagn om et "gratis dige".

Der er ikke i kystbeskyttelseslovens kapitel 1 a bestemmelser, der giver grundlag for at kræve, at kommunen som kystbeskyttelsesmyndighed skal stille garanti for fejl og mangler ved et kystbeskyttelsesanlæg. Når kommunalbestyrelsen har besluttet sig for at fremme sagen, skal den redegøre for hvilke foranstaltninger der skal gennemføres. Dette må også omfatte nødvendig udbedring af eventuelle fejl og mangler ved anlægget. Kystdirektoratet kan efter anmodning fra kommunalbestyrelsen bistå som sagkyndig under sagens videre behandling.

Miljøministeriet finder herefter ikke grundlag for stille krav til Lolland Kommune som kystbeskyttelsesmyndighed om, at kommunen stiller en 5-årig garanti for fejl og mangler.

Der kan således ikke gives klageren medhold i denne del af klagen.

Miljøministeriets afgørelse går herefter ud på, at

- Lolland Kommune ikke efter kystbeskyttelsesloven kan kræve, at klageren skal betale et etablerings-/tilslutningsbidrag til Onsevig Digelag til dækning af udgifterne til den forhøjede stenkastning anlagt i 2009, og
- at Lolland Kommune som kystbeskyttelsesmyndighed ikke skal stille en 5 årig garanti for fejl og mangler ved diget.

Med venlig hilsen

Per Schou Christiansen
Chefkonsulent

Afgørelsen er sendt pr. e-mail til:
Lolland Kommune (Lolland@Lolland.dk)
Kystdirektoratet (kyst@kdi.dk)
Jørgen Jørgensen (jbj0823@gmail.com)